

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 10Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120220786
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:6120220786.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou Mgr. Andreou Novotnou v spore medzi žalobcom: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 a žalovaným: T. W., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom T. O., Na X. XXXX/X, o zaplatenie 2.784,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 837,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 29.09.2019 do zaplatenia, a to v splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania sa s riadnym zaplatením čo i len jednej splátky.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica elektronicky dňa 27.01.2000 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.784,07 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.704,05 eur od 29.09.2019 do zaplatenia, ako aj náhrady trov tohto konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 20.04.2015 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.500,- eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 93,89 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 13.09.2019 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, ktorá žalovanému plynula dňa 28.09.2019. Žalovaný v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradil, preto si žalobca podanou žalobou okrem dlžnej sumy uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby na súd vyzval žalobca listom zo dňa 04.12.2019 žalovaného k zaplateniu aktuálnej dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba. Žalovaný bol teda žalobcom vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním žaloby. Žalobca

v ďalšom odkázal na prílohu žaloby v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad žalovaného (splátkový kalendár). Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil celkovo sumu 4.662,05 eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad žalovaného, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 2.784,07 eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: istina vo výške 145,07 eur, úrok vo výške 80,02 eur, zosplatená istina vo výške 2.550,28 eur, poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 4,35 eur a poplatok za možnosť odloženia splátok vo výške 4,35 eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 20.02.2020 pod sp.zn. XUp/XXX/XXXX platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Keďže proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením, s poukazom na § 11 ods. 5 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“) došlo ex lege k zrušeniu uvedeného platobného rozkazu.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že žalobu žiada ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň uviedol, že voči celému uplatnenému nároku z opatrnosti vznáša námietku premičania. Ďalej uviedol, že žalobca žiadnymi relevantnými dôkazmi neosvedčil svoj uplatnený nárok, pričom jeho výpočet ohľadne tohto nároku nie je odkontrolovateľný. Uviedol, že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe. Zároveň uviedol, že žiada súd, aby sa zaoberal otázkou, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V pomerne rozsiahlom odpore žalovaný ďalej poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp.zn. XMCdo/XX/XXXX, uznesenie Ústavného súdu SR z 19.06.2013 sp.zn. I.ÚS 402/2013 a rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006. Žalovaný tiež poukázal na to, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ďalej uviedol, že žalobca nijako nepreukázal výšku poskytnutého úveru 5.500,- eur. Predložil len doklad - Výpis čerpania, splátok a úhrad, čo je len interný doklad veriteľa a nemožno ho považovať za relevantný dôkaz. Uviedol tiež, že rozporuje aj žalobcom uvádzanú výšku celkových úhrad žalovaného 4.662,05 eur. Ďalej uviedol, že pri rešpektovaní skutočnosti, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, by mal žalobcovi vrátiť len sumu 837,95 eur (5.500,- eur mínus 4.662,05 eur = 837,95 eur), o splatenie ktorej má záujem. Túto sumu žiada splácať v pravidelných mesačných splátkach po 35,- eur až do jej celkového splatenia. Napokon žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil ani ďalší kľúčový dôkaz, a to doručku o tom, že mu bolo zaslané Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti. V ďalšom žalovaný už len opakovane poukázal na nekalé praktiky žalobcu a opäť na zákonné ustanovenia už vyššie uvedených právnych predpisov.

5. K odporu žalovaného sa žalobca vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným ešte Okresnému súdu Banská Bystrica, v ktorom žalobca uviedol len to, že predmetná úverová zmluva je platná a obsahuje všetky zákonom predpísané obsahové náležitosti (jedná sa o tzv. repliku).

6. Medzitým bola vec Okresným súdom Banská Bystrica prípisom zo dňa 04.05.2020 postúpená tunajšiemu súdu (ktorému spis bol elektronicky doručený dňa 05.05.2020), keďže žalobca navrhol pokračovanie v tomto konaní na príslušnom súde (§ 14 ods. 3 ZoUK).

7. K vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu k odporu sa žalovaný vyjadril písomne podaním doručeným tunajšiemu súdu osobne dňa 20.05.2020 (tzv. duplika). V tomto vyjadrení napriek jeho rozsiahlosti žalovaný v podstate len zopakoval všetky dôvody, ktoré uviedol v odpore proti platobnému rozkazu (uvedené v bode 4. odôvodnenia tohto rozsudku). Doplnil len to, že žalobca by mal predložiť dôkazy o tom, aké komplexné informácie mal k dispozícii o žalovanom pri zisťovaní a overovaní jeho schopnosti splácať úver (vrátane vysokého veku žalovaného). V závere tohto vyjadrenia žalovaný opätovne požiadal o splácanie dlžnej sumy 837,95 eur v mesačných splátkach po 35,- eur až do jej celkového splatenia.

8. Písomnou výzvou zo dňa 20.08.2020 súd následne vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby v stanovenej lehote:

1/ zaslal súdu doklad preukazujúci poskytnutie (čerpanie) spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 5.500,- eur - podľa dokladu založeného v spise na č.l. 30 (Výpis čerpania, splátok a úhrad) k čerpaniu takého úveru žalovaným malo dôjsť dňa 21.04.2015,

2/ uviedol, akým spôsobom došlo k poskytnutiu predmetného spotrebiteľského úveru žalovanému,
3/ vyjadril sa, či sa v danom prípade malo jednať o jednorazový úver alebo o úver revolvingového typu, a to s ohľadom na podpis klienta, resp. absenciu tohto podpisu na strane č. 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
4/ zdôvodnil dôvodnosť žalobou uplatnenej istiny 2.784,07 eur, ktorá má predstavovať dlh žalovaného voči žalobcovi po zosplatnení úveru - táto suma pritom nezodpovedá sume 84 x 93,89 eur (7.886,76 eur) mínus celkové úhrady žalovaného 4.662,05 eur,
5/ vyjadril sa ku splneniu podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (aj pokiaľ ide o doručenie oznámenia žalobcu ako veriteľa o tom, že po žalovanom ako dlžníkovi žiada zaplatenie zvyšku pohľadávky z dôvodu nesplnenia splátok),
6/ vyjadril sa ku skutočnosti, z akých informácií vychádzal pri zisťovaní schopností žalovaného ako dlžníka splácať predmetný úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.,
7/ vyjadril sa k ďalším skutočnostiam namietaným žalovaným v jeho vyjadrení zo dňa 20.05.2020.

9. Ďalšou písomnou výzvou taktiež zo dňa 20.08.2020 súd vyzval aj žalovaného, aby v stanovenej lehote:
1/ pokiaľ rozporuje tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe o tom, že z predmetného úveru zaplatil celkovú sumu 4.662,05 eur, aby v tomto smere predniesol vlastné skutkové tvrdenia a zároveň o nich predložil dôkazy,
2/ upresnil, či sa vzájomnou žalobou voči žalobcovi domáha vydania bezdôvodného obohatenia - keďže z jeho odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 28.02.2020 a aj z jeho vyjadrenia zo dňa 20.05.2020 vyplýva, že "žiada priznať bezdôvodné obohatenie" - a ak áno, tak v akej výške a na základe akých skutočností.

10. Na základe výzvy uvedenej v bode 8. odôvodnenia tohto rozsudku žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil tunajšiemu súdu elektronicky dňa 25.08.2020 vyjadrenie, ktoré následne ešte doplnil podaním doručeným tunajšiemu súdu elektronicky dňa 09.09.2020. V tomto vyjadrení vrátane jeho doplnenia žalobca uviedol, že predmetný úver bol poskytnutý žalovanému po podpise úverovej zmluvy, pričom následne bola žalovanému zaslaná čiastka 5.500,- eur na jeho účet, ktorý uviedol v úverovej zmluve. V danom prípade išlo o bezúčelový - spotrebný úver vo výške 5.500,- eur, ktorý je presne definovaný v bode „Úver“. Nešlo teda o úver revolvingového typu, keďže žalovaný čerpal čiastku iba jednorazovo. Žalobca zároveň ako prílohu uvedeného vyjadrenia zaslal výpis z účtu s tým, že tento doklad preukazuje zaslanie finančných prostriedkov vo výške 5.500,- eur na účet žalovaného. Ďalej uviedol, že žalobou uplatnená suma 2.784,07 eur pozostáva z:

- istina pozostáva z čiastočne neuhradenej istiny 50. mesačnej splátky pred zosplatnením vo výške 6,83 eur a z neuhradenej istiny 51. - 52. mesačnej splátky pred zosplatnením vo výške 138,24 eur, spolu teda v úhrnnej výške 145,07 eur,
- zosplatnená istina pozostáva z neuhradenej istiny 53. - 84. mesačnej splátky po zosplatnení vo výške 2.550,28 eur,
- vyčíslený úrok z omeškania pozostáva z neuhradeného úroku 50. - 52. mesačnej splátky pred zosplatnením spolu vo výške 66,46 eur a z neuhradeného úroku vygenerovaného od 25.08.2019, t.j. od nasledujúceho dňa po poslednej splátke pred zosplatnením do 13.09.2019, t.j. do zosplatnenia spolu vo výške 13,56 eur, teda úrok z omeškania tvorí celkovo sumu 80,02 eur,
- poplatok za možnosť odloženia splátok vo výške 4,35 eur,
- poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 4,35 eur,

teda 145,07 eur + 2.250,28 eur + 80,02 eur + 4,35 eur + 4,35 eur = 2.784,07 eur.

Žalobca ďalej ako prílohu tohto vyjadrenia predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému a ktorou ho upozornil na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Uviedol na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve, pričom pred samotným zosplatnením bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Žalobca teda striktnie postupoval podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 12Csp/30/2020 zo dňa 15.06.2020 a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019. Žalobca ďalej uviedol, že ako veriteľ riadne posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca si preveruje bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou, a to takým spôsobom, že neposkytuje úvery osobám, ktoré nemajú v evidencii obyvateľstva uvedený trvalý pobyt, ďalej osobám pracujúcim na dohodu o pracovnej činnosti, osobám pracujúcim na dohodu o vykonaní práce, nezamestnaným osobám, osobám poberajúcim sociálne dávky, či dávky v hmotnej núdzi, ani klientom s trvalým zdrojom príjmu, pokiaľ je tento nižší ako 210,- eur, ako ani klientom evidovaným v databáze SOLUS - neplatiči. Žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy

uviedol, že vlastní dom alebo byt, nemá žiadne deti, je ženatý, zdroj príjmu zamestnanec, zamestnaný B., s.r.o., zamestnaný od 05.2004, pričom svoj príjem preukázal potvrdením o výške príjmu - čistý príjem 550,- eur a zároveň uviedol príjem partnera vo výške 400,- eur. V tomto smere žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp.zn. 12Csp/17/2020 zo dňa 28.05.2020.

11. Vo vyjadrení žalovaného, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené osobne dňa 28.08.2020, žalovaný už len zopakoval všetky svoje dôvody, ktoré uviedol v odpore proti platobnému rozkazu (uvedené v bode 4. odôvodnenia tohto rozsudku). Rovnako tak ďalšie vyjadrenie žalovaného, doručené tunajšiemu súdu osobne dňa 15.01.2021, neobsahovalo už žiadne nové tvrdenia žalovaného, len tie, ktoré boli obsiahnuté v odpore proti platobnému rozkazu.

12. Súd v súlade s § 1 ods. 1 písm. p/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 24/2021 Z.z., účinnej od 23.01.2021 do 28.02.2021, o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu (tzv. "Covid vyhláška"), vydané s odkazom na § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii v znení účinnom od 19.01.2021, vykonal pojednávanie v tejto veci dňa 01.02.2021 v neprítomnosti strán sporu, keďže obe strany sporu súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti (žalobca svoj súhlas vyjadril podaním založeným v spise na č.l. 125 a zároveň aj ďalším následným podaním založeným v spise na č.l. 133 a žalovaný svoj súhlas uviedol v rámci svojho vyjadrenia doručeného tunajšiemu súdu dňa 15.01.2021).

13. Súd sa vo veci oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, ktoré žalobca pripojil či už ako prílohy žaloby alebo ako prílohy jeho ďalších vyjadrení. Okrem toho sa súd oboznámil aj s ilustráciou v SP na žalovaného, ktorú si súd postupom podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ako dôkaz zabezpečil sám.

14. Po zhodnotení vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 20.04.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5.500,- eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 7.643,16 eur v 84 mesačných splátkach po 93,89 eur. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 9,90 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 10,4 % a priemerná hodnota RPMN 16,16 %. V zmluve bol uvedený termín konečnej splatnosti úveru ako 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

15. Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy veriteľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a naopak žalovaný, ako fyzická osoba, takto nekonal, teda bol spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

16. Vzhľadom na uvedené preto súd skúmal, či uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, aby bolo možné predmetný úver považovať za úver s úrokmi a poplatkami. Pri skúmaní týchto náležitostí dospel k záveru, že úver je podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve absentuje náležitosť stanovená v § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. V prejednávanej veci bolo totižto zistené, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď v zmluve je ako termín konečnej splatnosti úveru uvedené len: 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, pričom takéto vymedzenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je dostatočne konkrétne, keďže spotrebiteľ sa nemôže k termínu konečnej splatnosti úveru „dopracovávať“ nejakým výpočtom. Termín konečnej splatnosti úveru síce nemusí byť uvedený konkrétnym dátumom, avšak takéto vymedzenie musí byť dostatočne určité. Tomu zodpovedá vymedzenie konečnej splatnosti napr. tak, že je to 5 rokov od uzavretia zmluvy alebo termínom poslednej splátky úveru a podobne.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 837,95 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru 5.500,- eur a celkovými platbami žalovaného vo výške 4.662,05 eur (5.500,- eur mínus 4.662,05 eur = 837,95 eur). Súd mal totižto z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca poskytol žalovanému jednorazový spotrebiteľský úver vo výške 5.500,- eur, pričom túto sumu úveru zaslal žalovanému po uzavretí zmluvy na jeho účet dňa 21.04.2015 (o čom svedčí listinný dôkaz predložený žalobcom, ktorý je založený v spise na č.l. 98). Hoci žalovaný rozporoval všetky skutkové tvrdenia žalobcu, vrátane toho tvrdenia, že zo strany žalovaného boli vykonané úhrady v celkovej výške 4.662,05 eur (čo žalobca preukazoval listinným dôkazom založeným v spise na č.l. 30 - Výpis čerpania, splátok a úhrad), žalovaný napriek výzve súdu neuviedol vlastné skutkové tvrdenia ohľadne tejto ním namietanej skutočnosti, takže jeho popretie týchto skutkových tvrdení bolo s poukazom na § 151 ods. 2 CSP neúčinné. Súd preto vychádzal z toho, že výška celkových úhrad žalovaného je nesporná.

20. S poukazom na uvedené skutočnosti súd preto rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 837,95 eur.

21. Na tomto mieste súd ešte dopĺňa, že žalobca dodatočne predložil aj listinný dôkaz - výzvu zo dňa 25.07.2019, ktorou upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru (doklad založený v spise na č.l. 92), čo žalovaný popieral. Preto v konečnom dôsledku skutkové tvrdenie žalobcu, že dňa 13.09.2019 došlo k zosplatneniu úveru, súd považoval za nesporné.

22. Súd ďalej postupujúc podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 837,95 eur odo dňa 29.09.2019 (s ohľadom na 15 dňovú lehotu od spisania výzvy žalobcu zo dňa 13.09.2019, ktorá bola žalovanému doručená dňa 17.09.2019, ktorá uplynula dňom 28.09.2019) až do zaplatenia, pričom výška tohto úroku je v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Napokon súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku premĺčania vznesenú žalovaným voči uplatnenému nároku, keďže žalovaný sa s ohľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto uznesenia dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy dňa 29.09.2019, pričom žaloba bola doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 27.01.2000, takže k uplynutiu premĺčacej lehoty stanovenej v § 101 Občianskeho zákonníka nedošlo.

24. Zároveň súd aplikujúc ustanovenie § 232 ods. 3 druhá veta CSP (ktoré umožňuje súdu stanoviť dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, než je obvyklá trojdňová lehota plynúca od právoplatnosti rozsudku) umožnil žalovanému splácať priznanú istinu vrátane úroku z omeškania v splátkach po 100,- eur mesačne, ktorých splatnosť určil s tým, že taktiež rozhodol o následku straty výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s riadnym zaplatením čo i len jednej splátky. V tomto smere súd prihliadol k celkovej aktuálnej nepriaznivej situácii v spoločnosti z dôvodu pandémie koronavírusu, pričom však neurčil mesačné splátky v žalovaným požadovanej výške (35,- eur mesačne), ale tieto splátky určil vo výške 100,- eur mesačne, keďže z dokladu založeného v spise na č.l. 137, 138 (lustrácia v SP na žalovaného) vyplynulo, že vymeriavací základ žalovaného u jeho dlhoročného zamestnávateľa (B., s.r.o.) za mesiac 12/2020 činil 842,09 eur, takže je súd toho názoru, že je v možnostiach žalovaného splácať takúto mesačnú splátku.

25. Vo zvyšnej časti súd žalobu s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal prevažný úspech vo veci, v dôsledku čoho by mu prináležal nárok na náhradu pomernej časti vzniknutých trov, ich náhradu nepriznal, nakoľko zo spisu nevyplýva, že by žalovanému v tomto konaní vznikli nejaké trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.